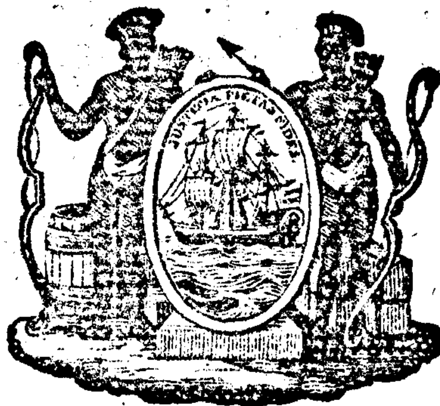
N°. 54. A°. 1837.

ZATURDAG, den 8sten JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 4 Julij 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 27ste Junij ll. n°. 665/592, is de Heer EGBERT VAN EMDEN, benoemd tot *Lid der Commissie voor Suriname, van het Fonds tot aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de* Nederlanden, en zulks in plaats van nu wijlen den Heer SAMUEL ABRAHAMS WITTERING.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 5 Julij 1837.*

Alzoo de navolgende personen, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven; te weten:

De Weduwe J. H. MASMAN JR. geboren DENZELER, voor de Slavin *Lisette;* haar in eigendom toebehoorende.

PROFIJT van POHL, voor de Slavin *Dalij*, hem in eigendom toebehoorende.

M. A. KEIJSER. nom. ux voor de Slavin *Grietje;* hem nom. ux. in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 8sten *Mei* 1837.

Groot-Brittannie.

LONDEN, 3 Mei.

Wij hebben hier dagbladen uit New-York ontvangen, van den 11den Maart. Daarmede heeft men twee uitvoerige staatsstukken bekomen, te weten: het afscheids-adres van den Generaal Jackson, ter nederlegging, en het adres tot aanvaarding van het opperbewindschap der Vereenigde Staten, door den Heer van Buren.

De Generaal Jackson begint met zijn voornemen aan te kondigen, om zich bepaaldelijk aan het staatsleven te onttrekken, en betuigt, dat hij zich, in al de moeijelijkheden, waarin hij zich, gedurende zijne staatkundige loopbaan, gewikkeld mogt hebben gezien, er op toegelegd heeft, zich met geestkracht daaruit te redden, Nopens den staat in het algemeen zegt hij, onder anderen: »Wij hebben thans nagenoeg vijftig jaren onder de staatsregeling geleefd, welke door de verstandige en vaderlandslievende mannen der omwenteling is opgesteld. De worstelingen, waarin de volken van Europa, gedurende een groot deel van dit tijdsgewricht zijn gewikkeld geweest, de geest, waarin zij tegen elkander krijg gevoerd hebben, en onze innige handelsbetrekkingen met alle gedeelten der beschaafde wereld, maakten dien tijd zeer moeijelijk voor het bewind der Vereenigde Staten. Wij hebben onze tijden van vrede gehad en ook tijden van oorlog, met al de kwalen, welke een' staat van vijandigheid met magtige Mogendheden vooraf gaan of volgen. Wij ondergingen die proeven met onze nog ontkiemende staatsregeling, en bij de nadeelen, welke eene nieuwe en nog niet ter toetse geroepen regering altijd moet gevoelen, wanneer zij geroepen wordt om al de springvederen harer kracht te laten werken zonder de voorlichting der ondervinding of het tegenwigt van vroegere handelingen, tot wettiging van haar gedrag. Doch wij zijn zegevierend al die zwarigheden te boven gekomen. Onze staatsregeling is niet langer eene proefneming met twijfelachtigen uitslag; en, bij het einde van omstreeks een halve eeuw, bevinden wij dat zij ongeschonden de regten des volks bewaard, de bezittingen beveiligd heeft, en dat ons vaderland is verbeterd en bloeit in eene mate, waarvan geen vroeger voorbeeld in de geschiedenis der volken is aan te treffen.» — De gewezen President zegt verder, dat binnenlands alles tot bemoediging opwekt, dat naar buitenlands de betrekkingen niet minder gunstig zijn; dat de Noord-Amerikaansche staatkunde steeds is geleid om jegens elke natie regtvaardig te zijn en de zegeningen des vredes te behouden; dat zij meestal dezelfde gevoelens heeft mogen ontmoeten; dat, dien ten gevolge, op luttel uitzondering na, alle geschillen met buitenlandsche mogendheden, waarover men zich te beklagen gehad heeft, vereffend zijn, enz. Hij waarschuwt, om, te midden van den luister van den staat, geen oor te leenen aan de gevaarlijke inblazingen of toe te geven aan de pogingen van sommigen om de Unie te verzwakken. Hij vermaant vooral om de uitzigten van hen te verijdelen, die op geografische indeelingen des lands afzonderlijke regeringsvormen of instellingen willen grondvesten, waarvan openlijke blijken voorhanden zijn. »Is dan (zegt de Generaal) de stem van Washington reeds vergeten?... Wat hebben wij door twist of tweedragt te winnen? Misleidt u niet met den waan, dat eene breuk, eens gemaakt, later hersteld kan worden. Indien de Unie eens verbroken is, dan zal de lijn van scheiding al ruimer en ruimer worden, en de geschilpunten, die nu behandeld en geregeld worden in de wanden der wetgeving, zullen dan worden bekampt in slagvelden, en door het zwaard worden uitgemaakt. Misleidt u evenmin met de hoop, dat de eerste scheidingslijn de blijvende zou zijn, en dat niets dan eendragt en eenstemmigheid zouden gevonden worden in de nieuwe vereenigingen, welke op de ontbonden Unie zouden gegrond zijn.» De aftredende staats- en krijgsman schetst in het breede de gevolgen, welke eene meerdere of mindere losmaking van den band tusschen de staten na zich moet slepen. »De geschiedenis der wereld (zegt hij) is vol van zoodanige voorbeelden, en inzonderheid de geschiedenis der gemeenebesten.» Hij dringt aan hoe, al langer zoo meer, volksmenners uit de verbrokkelde deelen van den staat zouden opstaan en elkander met de wapenen in de hand zouden bestrijden; hoe ondragelijke lasten uit dien staat van oorlog en verwarring zouden voortvloeijen; hoe zij tegen elkander de hulp van magtige vreemde Mogendheden zouden inroepen, ten laatste ten prooi zouden worden van een' of anderen militairen fortuinzoeker, aan wien Amerika's vrije zonen gaarne hunne vrijheid, tegen rust, zouden verkoopen. De Generaal zegt, naar aanleiding van dit alles, dat slechts in de handhaving der wetten een regt voor elken staat ook het toekomstig geluk van het rijk ligt opgesloten. Hij betoogt, dat de meening van sommigen, dat het algemeene bewind ruimer magt moest bezitten, om krachtdadiger te kunnen werken, ongegrond is, daar hetzelve voldoende magt binnen de palen der wet bezit. Hij laat zich vrij scherp uit tegen het door het congres genomen besluit, om het overschot der gelden in de schatkist niet tot inwendige verbeteringen te besteden, en drukt den wensch uit om de lasten, naar mate van de vermindering der behoeften, te besnoeijen, en daarmede niet ruim spel te geven aan staatkundigen, die zich van de ruimte in de schatkist slechts zullen bedienen tot bereiking van eigenbatige oogmerken. Hij geeft voorts ook over het bekende geschilpunt nopens de bank zijne meening weder lucht, en keurt de oprigting daarvan af. »Het papier stelsel, zegt hij, op openbaar vertrouwen berustende, en in zich zelf geene waarde bezittende, is aan hevige en plotselinge dobberingen onderhevig; daarbij maakt het den eigendom onzeker, en de werkloonen zonder duur noch vastheid.» Hij hoopt dat dus in het papierstelsel der staten spoedig eene hervorming zal komen; prijst vermeerdering van zeemagt en het aanleggen van versterkingen langs de kusten aan, om op alle mogelijke botsingen met andere Mogendheden gevat te kunnen zijn, en 's lands regten waardiglijk te kunnen handhaven, en besluit met nogmaals te waarschuwen tegen den waren vijand, dien de staten te vreezen hebben, den vijand van binnen; tweedragt, geboren uit hebzucht, gekrenkte eigenliefde en onordelijke dorst naar gezag. Hij zegt ten laatste: »Mijn eigen geslacht is haast voorbijgegaan; gevorderde ouderdom en brooze gezondheidstoestands vermanen mij, dat ik eerlang boven het bereik der menschelijke gebeurtenissen zal moeten gaan, en moet ophouden de ondermaansche wisselvalligheden te ondervinden.

» Ik dank God dat ik mijn leven in een land van vrijheid heb doorgebragt, en dat hij mij een hart geschonken heeft, dat mijn vaderland met de gehechtheid van een' zoon bemint, en dat vervuld is met dankbaarheid voor uwe voortdurende en ondubbelzinnige toegenegenheid. Hiermede zeg ik u een laatst en innig *vaart wel.*

ANDREW JACKSON.»

De aanvaardings-rede van den nieuwen president Maarten van Buren bevat de blootlegging der beginselen, welke hem in de vervulling dier waardigheid zullen leiden. Na in eene korte inleiding de hulp zijner medeburgeren, en medeleden in het staatsbewind ingeroepen en zijn vertrou-

wen op ondersteuning van eene steeds waakzame en weldadige Voorzienigheid te kennen gegeven te hebben, zegt hij, dat het bij dit vertrouwen en de troost uit zoodanige hulpbronnen ontsproten, ondankbaar zou zijn niet de zoodanige te voegen, welke uit 's lands tegenwoordigen toestand ontstaan. Hoewel niet zoo geheel en al bevrijd van moeijelijkheden, welke de rust van binnen stoorden en dezelve van buiten bedreigden, »staat het Gemeenebest thans," zegt hij, »in al de betrekkingen van een groot, gelukkig en bloeijend volk, op eene hoogte, waarvan de wereld geen voorbeeld oplevert. Naar buiten genieten wij den eerbied en, met naauwelijks eenig uitzondering, de vriendschap van alle volkeren. Van binnen, terwijl onze regering rustig, doch krachtdadig het wettige einde onzer staatkundige instellingen tot stand brengt, door het meeste goed aan de grootste meerderheid te verschaffen, leveren wij eene opeenstapeling op van menschelijke welvaart, hoedanige gewis nergens elders gevonden wordt.»

»Hoe gebiedend," gaat hij voort, »is nu de verpligting op elken burger berustende, in zijnen min of meer uitgebreiden werkkring, om zich er op toe te leggen tot het doen voortduren van een zoo bijzonder heilrijken staat van zaken. Al de lessen der geschiedenis en ondervinding moesten op ons uitgestort worden, bijaldien wij ons te vreden stelden met de bijzondere voordeelen, welke wij het geluk hebben te bezitten. Ligging en Luchtstreek benevens de hulpbronnen, welke de natuur met eene zoo milde hand heeft geschonken, evenzeer als het doordringend vernuft en de verhevene geaardheid onzes volks, zouden weinig beteekenen, indien wij in gebreke bleven, die staatkundige instellingen in stand te houden, welke wijsselijk en met overleg daargesteld zijn, met inachtneming van elke omstandigheid, geschikt tot het behouden van de zegeningen, welke wij genieten, of tot afwending van al wat dezelve in gevaar mogt brengen. De diepzinnige ontwerpers onzer staats inrigting hebben de wetgeving voor ons land geschikt gevonden," (in weerwil, zoo als de President schetst, van de verschillende zeden en gewoonten in de onderscheiden in éénen Bond vereenigde staten). »Daarmede (vervolgt hij) is eene halve eeuw doorgebragt met buitengewone gebeurtenissen, welke elders verbazende uitkomsten hebben opgeleverd, zonder aan onze instellingen eenig nadeel te hebben toegebragt. Van eene geringe maatschappij zijn wij tot een volk gekomnen, magtig in aantal en in krachten, doch met onze vergrooting zijn ook hand aan hand gepaard gegaan de vorderingen van beginselen van regtvaardigheid; de regten, zoo burgerlijke als godsdienstige, van den geringsten burger hebben bestendig van binnen bescherming gevonden, en terwijl de sterkte onzer natie ver van ons de geringste vrees voor eenige buitenlandsche mogendheid verwijderd heeft, zoo hebben nogtans dezelve ons, zelfs geen enkel oogenblik, doen vergeten wat regt was.»

De Heer van Buren gaat mede de mogelijke oorzaken van onverhoopte verflaauwing, ja verbreking der Unie na, en vindt die noch in vergrooting van grondgebied, in moeijelijkheden tusschen de federale regeringen en het algemeen bewind, mits deze zich in de wettelijke grenzen houden, noch in de zaak der slavernij, wanneer men deswege aan het stelsel der vaderen getrouw bleef. Hij blijft de onverbiddelijke tegenstander van alle pogingen van de zijde van het congres om den slavenstand in het district Columbia, tegen den wensch der slavenhoudende staten, af te schaffen. Hij hoopt altijd het best voor het vaderland, want, »mogten er al tooneelen van gevaarlijke driftvervoering hebben plaats gehad, mogten er verschrikkelijke voorbeelden van geweld in sommige plaatsen zijn aanschouwd, noch de volksmenigte, noch gedeelten des lands zijn afgeweken van hunne verkleefdheid aan de Unie en aan de beginselen, welke haar hebben ten grondslag gestrekt."

— Behalve deze staatsstukken heeft men eenige berigten uit Amerika, wegens den handelstoestand aldaar, die niet zeer gunstig luiden. De wissel op Engeland was te Philadelphia den 8sten Maart 108½ a 109. Bij de groote navraag naar papier kon er geen numerair ingescheept worden.

— Sommigen wilden, dat de Generaal Jackson, alvorens af te treden, de Provincie Texas erkend had als onafhankelijk Gemeenebest, en een gezant der Vereenigde Staten derwaarts zou worden afgevaardigd.

Frankrijk.

PARIJS, 30 April.

Uit Bona schrijft men van den 9den April: »De voorbereidingen voor den aanstaanden togt naar Constantine zijn bijna ten einde gebragt; de menigte van materieel door de schepen achtervolgelijk aangebragt, is met veel zorg geplaatst, en alles wordt zoo veel mogelijk in orde gebragt, naar de tijd en de middelen die den officieren van de artillerie en genie ter dienste staan, zulks veroorloven.

»Het kamp van Guelma is een sterk kasteel geworden, bevattende alle noodige logementen voor 4 a 5000 man, en kan tevens tot een depôt van levensmiddelen en krijgsmunitien strekken. De verdedigingswerken zijn bijna voltooid, en deze stelling is thans onneembaar. Men spreekt van het aanleggen van een nieuw kamp op vijf uren afstands van Guelma, nabij eene engte, welker bezit voor ons van veel nut zoude zijn; dit is echter nog maar een ontwerp.

»Thans nu wij het noodig materieel voor de aanstaande expeditie hebben, wachten wij nog slechts de komst der troepen af. Men schijnt alles zoo berekend te hebben, dat zij op het oogenblik hunner ontscheping terstond te velde kunnen trekken; waarschijnlijk zal men hen rondom Guelma doen kamperen. Men hoopt dat het leger tegen den 20sten Mei op dit punt zal vereenigd zijn; langer te wachten ware onvoorzigtig; want de dan volgende hitte zou den marsch onzer troepen bezwaren, en wachtte men het najaar af, dan zouden wij welligt nogmaals de gevolgen dier vertraging te betreuren hebben."

Het Charte maakt eene proclamatie bekend van den generaal Bugaud aan de Arabieren gerigt, waarin hij hen zijn plan van oorlogvoeren blootlegt. Niet met zware massa's, en met een grooten trein zou hij hen tegemoet gaan, maar met mobiele kolonnes het land in alle rigtingen doortrekken, zijnen vijand de gelegenheid benemen, zoo wel om te zaaijen als om te oogsten, den oorlog voeren zoo als die tegen Arabieren moest gevoerd worden en die hen ten verderf zou strekken. Hun bleef slechts over te strijden en te overwinnen, of, om vrede te vragen, het eerste was voor hen hagchelijk, het laatste bood hun de beste waarborgen aan, zoo zij zelve ter goeder trouw te werk gingen; besluitende de generaal, met te zeggen, dat hij dezelfde voorstellen aan een hunner voornaamste chefs Abd-el-kader gedaan had. Het stond nu aan hen om het beste te kiezen.

— De Kamer der afgevaardigden heeft de algemeene beraadslaging nopens de supplementaire credieten voor Constantine en Tlemecen geëindigd. Men meent, dat de maarschalk Clausel zich niet genoegzaam heeft geregtvaardigd, vooral niet ten opzigte van het ligten der contributien en Tlemecen. De questie blijft dus dezelfde, en Frankrijk heeft door dat ongeval 500 man en 2 millioenen verloren.

— De stad Parijs maakt toebereidselen tot het geven van een prachten feest ter gelegenheid van het huwelijk van den hertog van Orleans.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, de Nd. Am. Brik *Rinaldo* Kapt. PAERSONS, van *Wilmington*, hebbende 31 dagen reis.

Idem, de Nederlandsche Schoener *Trafalgar* Kapt. J. H. THOMAS, van de Post *Coronie*, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Slaven *Nelson*, *Sanrong*, *Pedro*, *Sally*, *Salomon* en *Luciè*.

UITGEKLAARD.

Den 3den dezer, de Nd. Am. Brik *Cert* Kapt. F. KENDALL, naar *Boston*; lading: 944 vaten Melassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.